

have de Føll, som holde paa de sværere Heste, slet ikke Øje for disse, men det samme kan gentage sig, som jeg udtalte før over for de andre. Det forekommer mig, at hvis man kunde naa dertil, at denne Kommission delte sig, saaledes at den ene Halvdel — selv om det blev den mindre Halvdel — bedømte den ene Side og den anden Halvdel — eller den større Halvdel — den anden, vilde der være meget bundet derved. Det vilde jeg meget henstille til den ærede Minister, at han medvirkede til at faa denne Ordning gennemført; jeg tror, at den er attraaet og ønsket her for Sjællands Vedkommende, og jeg tror, den fortjener at komme i Stand, fordi det saa virkelig bliver saaledes, at de, der have Interesse for de sværere Heste, faa Lejlighed til at se og bedømme dem, og de andre faa Lejlighed til at bedømme Kørehestene, eller hvad man vil kalde dem, og man vil saa ikke afstedkomme alle de Mlemper, som nu ere forbundne ved denne Kommissions Bedømmelse og Optraeden paa Hingsteskuepladsen. — Med Hensyn til det under Lit. b. anførte er der jo foreslaaet 60.000 Kr. til Understøttelse for Tyreholdsforeningerne, det er vist ikke et for stort Beløb; tværtimod, efter den Udvikling, som ogsaa disse have taget, er man sikker paa at kunne gaa ud fra, at disse Penge ville blive opbrugte meget snart. Der er jo stillet nogle lignende Betingelser for at blive delagtig i denne Understøttelse, som der er stillet over for Hesteavlforeningerne, og det er naturligt, men man er dog ikke kommet saavidt, at man forlanger at deltage i Balget af Raarinasmedlemmer. Maaſte jeg maa gøre opmærksom paa, at naar der er fremstillet den Bestemmelse her i § 2, at for saa vidt en saadan Forening — og det gælder da forøvrigt alle Foreningerne — skal komme til at stifte Avlsdyr i Løbet af et Finansaar, hvor i de have faaet Understøttelse, eller Foreningen skal ophøre, skulle de tilbagebetale den tilstaaede Understøttelse.

Det er jo saare naturligt, at det skal ske, naar Foreningen ophører — derimod kan der ikke indvendes noget — men at det skulde være rigtigt i alle Tilfælde, naar man stifter Avlsdyr, tror jeg ikke. Lad os tænke os Forholdene, som de praktisk udvikle sig. Sæt, at man har anskaffet sig en udmærket Tyr, der er vel egnet til at staffe Foreningen et Statstilskud, men at den af en eller anden Grund bliver ubrugelig, at den f. Eks. bliver uvan, og at man derfor er nødt til at sælge den og anskaffe en anden, saa er det saaledes, at vedkommende Forening kan ikke være sikker paa, naar den anskaffer en anden Tyr, at faa Statstilskud,

medmindre denne Tyr opfylder de Betingelser, der her ere stillede i Lovforslaget, at den er anerkendt paa et Forenings- eller Distriktskue. Naar de faa en saadan, saa ser jeg ikke, at der, selv om den er til en mindre Pris end den, de tidligere have haft, er Grund til at forlange, at de absolut skulle tilbagebetale Understøttelsen. Jeg ser nok, at Motiverne nævne, at det skal bero paa Ministerens Skøn, men i det hele overlades der meget til dette Skøn, og det setes er jo afhængigt af Øjnene, der se. — Der til kommer, at man kan ikke forlange, at Ministeren skal se alt med egne Øjne, og der kunde da let blive givet en Fremstilling, som kunde blive uheldig for vedkommende Avlsforening. Jeg mener altsaa, at det er tilstrækkeligt, naar de opfylder de Betingelser, som Loven foreskriver, og altsaa have et saadant anerkendt Avlsdyr, selv om de ikke have faaet det til samme Pris som det, de tidligere havde. Man skal ikke tage det saa nøje, man kan ikke ved et saadant Statstilskud regne det ud i Brøf. Jeg glemte før, da jeg omtalte Hingsteavlforeningerne, at der er en Betingelse, som Ministeriet med Rette stiller, nemlig at Hingsten skal være i avlednagtig Tilstand, og der er Tale om Værdien; det skal nærmere beregnes, om Tilskuddet skal tilfalde disse Dyr, eller hvorledes det skal være. Maa jeg i denne Henseende gøre en Henstilling til den ærede Minister. Vi følge den Regel i Sylland, i dette Forhold, at vedkommende Hingsteskuekommission for det Distrikt, hvor Hingsten købes, afgiver Erklæring om, hvorvidt han anser Prisen for passende. Disse Erklæringer blive af noget problematisk Natur, men man kan ikke komme det nærmere, og Regeringen har ikke andre at henvende sig til. Jeg skal derfor ikke rejse nogen Indsigelse, hvad det Tilfælde angaar, men naar en Hingst fra Sylland sælges f. Eks. til Sjælland, saa ved jeg, at det har været Tilfældet, at man ikke har villet anerkende den Erklæring, der er afgiven af Hingsteskuekommissionens Formand i Sylland, men har forlangt Erklæring afgiven fra Sjælland, og den bliver let noget misvisende. Jeg sætter, at den vedkommende Formand paa Sjælland ikke har Interesse for og derfor heller ikke har hunderligt Kendskab til jydste Heste; saa vil hans Erklæring ikke være saa løbige som en Erklæring, man faar fra Sylland. Jeg skulde derfor meget anbefale, at man for Fremtiden bliver ved det gamle. Naar det gælder om at bevare Ørene i avlednagtig Tilstand, maa man holde sig til den stedlige Kommissions Formand, men naar der sendes en Hest fra Sylland over til